

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ

ГОЛОВНЕ СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

01601, м. Київ, вул. Академіка Богомольця, 10
тел./факс: (0629) 51-98-23, gupolice@dn.npu.gov.ua
Ідентифікаційний код 40109058

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Київ

23 вересня 2024 року

Старший слідчий в особливо важливих справах 1-го відділу (розслідування кримінальних проваджень щодо злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту) управління організації розслідування злочинів учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України підполковник поліції Деркач Алла Юхимівна, розглянувши матеріали кримінального провадження № 42021000000001845 від 06.09.2021 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, відповідно до статей 40, 42, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИЛА:

Шутенко Анжеліку Вадимівну, 01.10.1968 року народження, уродженку села Піровське Піровського району Красноярського краю Російської Федерації, яка зареєстрована за адресою: Донецька область, місто Горлівка, вулиця Москаленка, 17/41, громадянку України,

про те, що вона підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:

ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України – жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб та інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб.

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Шутенко А.В.

1. З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане

твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України.

07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2014 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

З огляду на викладене, в розумінні положень ст. 2 Женевських конвенцій від 12.08.1949, ратифікованих Указом Президії Верховної Ради Української Радянської Соціалістичної Республіки від 03.07.1954, між державами РФ та Україна з 20.02.2014 триває збройний конфлікт міжнародного характеру.

На підтвердження цього, 14 січня 2021 року ЄСПЛ оголосив рішення про прийнятність справи України проти Росії (ситуація в Криму). У вказаному рішенні Суд дійшов висновку про те, що РФ здійснювала ефективний контроль над територією Криму з 27 лютого 2014 року.

25 січня 2023 року ЄСПЛ оголосив рішення про прийнятність справи України та Нідерландів проти Росії (ситуація на Сході України).

У вказаному рішенні Суд дійшов висновку, що РФ здійснювала ефективний контроль над окремими районами Донецької та Луганської областей, що були

окуповані нею та контролювались її іррегулярними збройними формуваннями, з 11 травня 2014 року. Суд визнав встановленим поза розумним сумнівом, що російські військові були активно присутні на цій території починаючи з квітня 2014 року, та що широкомасштабне розгортання російських військ відбулося не пізніше серпня 2014 року.

Також, засудження ведення РФ агресивної війни проти України знайшли своє відображення у низці актів ПАРЄ.

Так, пунктом 14 ухваленої 9 квітня 2014 року Резолюції ПАРЄ 1988 (2014) «Останні події в Україні: виклики функціонуванню демократичних інститутів» засуджуються, зокрема, надання згоди Парламентом Російської Федерації на застосування збройних сил в Україні та російська збройна агресія, що є очевидним порушенням міжнародного права та Статуту ООН у т.ч.

Крім того, у Резолюції ПАРЄ 1990 (2014) «Перегляд по суті попередньо затверджених повноважень російської делегації» від 10 квітня 2014 року зазначається, що військова окупація території України та загроза застосування збройних сил є тяжким порушенням міжнародного права, у тому числі Статуту ООН. В ухваленому 15 березня 2022 року висновку 300 (2022) «Наслідки агресії російської федерації проти України» ПАРЄ розглядає збройну атаку на Україну як порушення Статуту ООН та кваліфікує таку атаку як «злочин проти миру» в розумінні Статуту Міжнародного Військового Трибуналу (Нюремберського Статуту) та становить «агресію» в розумінні Резолюції 3314 (XXIX) ГА ООН, прийнятої у 1974 році.

Така позиція повторюється у резолюції ПАРЄ 2482 (2023) від 26 січня 2023 року «Правові та правозахисні аспекти агресії російської федерації проти України» у якій, окрім указанного, зазначається, що: а) агресія, яка триває наразі, є продовженням агресії, розпочатої 20 лютого 2014 року, яка включає незаконне вторгнення, окупацію та незаконну анексію Криму РФ (п.1); б) агресія, що вчиняється РФ, є неспровокованою, за своїм характером, обсягом та тяжкістю становить явне порушення Статуту ООН та не має правового виправдання за *jus ad bellum*, наприклад як право на самозахист; а отже такі акти становлять злочин агресії відповідно до Статті 8bis Римського Статуту та звичаєвого міжнародного права.

Крім того, 17 листопада 2022 року Гаазький суд виніс вирок у кримінальному провадженні за фактом збиття літака рейсу МН-17. За результатами розгляду доказів у вказаному кримінальному провадженні суд прийшов до висновку про те, що матеріали справи безперечно свідчать про те, що фінансування, людські ресурси, підготовка, зброя і товари – все це надавалося ДНР РФ. Крім того, щонайпізніше у середині травня 2014 року РФ мала вирішальний вплив на призначення низки керівних посад у ДНР, зокрема на посади Прем'єр-міністра та Міністра оборони. Це дозволило російській владі мати значний вплив на керівництво ДНР. Те, що РФ справді мала вплив, є цілком очевидним з того факту, що російська влада брала участь, часом безпосередньо, у координації та проведенні військової діяльності ще до катастрофи рейсу МН17. З огляду на вищевикладене, суд приходить до висновку, що РФ здійснювала

загальний контроль над ДНР з середини травня 2014 року принаймні до катастрофи рейсу МН17. Це означає, що збройний конфлікт, який не був міжнародним у географічному відношенні, був інтернаціоналізованим і тому може вважатися міжнародним збройним конфліктом.

З огляду на викладене, між державами РФ та Україна з 20 лютого 2014 року триває збройний конфлікт міжнародного характеру.

2. Відповідно до вимог частин 1, 2 статті 2 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року (далі – Конвенція), ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР від 03 липня 1954 року, ця Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни. Конвенція також застосовується до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно частини 1 статті 4 Конвенції, особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Частинами 1-3 статті 6 Конвенції визначено, що вона повинна застосовуватися з самого початку будь-якого конфлікту або окупації, зазначених у статті 2 цієї Конвенції. На території сторін конфлікту застосування Конвенції припиняється після загального припинення бойових дій. На окупованій території застосування цієї Конвенції припиняється через рік після загального припинення бойових дій.

Відповідно до положень частини 1 статті 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування.

Згідно положень статті 32 Конвенції високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до положень статті 34 Конвенції забороняється захоплення заручників.

Крім цього, згідно пункту 3 статті 1 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі – ДП I), цей Протокол, що доповнює Женевські конвенції від 12 серпня 1949 року про захист жертв війни, застосовується при ситуаціях, зазначених у статті 2 спільній для цих

Конвенцій.

Згідно положень пунктів (а.2), (с), (е) частини 2 статті 75 ДП І, заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи військових органів, як: насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: катування всіх видів - фізичні чи психічні; взяття заручників а також погрози вчинити будь-яку із зазначених дій.

3. Так, 14 квітня 2014 року озброєні вогнепальною зброєю учасники терористичної організації «ДНР», під керівництвом Безлера Ігоря Миколайовича (матеріали відносно якого скеровано до суду), встановили контроль над приміщеннями адміністративної будівлі Горлівського міського управління Головного управління Міністерства внутрішніх справ України в Донецькій області (далі – Горлівського МУ ГУМВС України в Донецькій області), за адресою: Донецька область, м. Горлівка, вул. Петровського, 2.

У свою чергу Шутенко А.В., будучи дружиною Безлера Ігоря Миколайовича, який станом на 14.04.2014 перебував на посаді керівника збройного формування, яке діяло у складі терористичної організації – так званої «ДНР», розділяючи та підтримуючи його погляди та мету терористичної організації «ДНР», активно сприяла її діяльності, на правах дружини так званого «ватажка» терористичної організації «ДНР», безпосередньо здійснювала організаційно-розпорядчі функції, тобто була наділена владними повноваженнями, мала змогу віддавати обов'язкові до виконання накази учасникам терористичної організації «ДНР». При цьому, вона приймала участь у затриманні на території тимчасово невідконтрольній українській владі осіб, які в подальшому утримувались в підвальних приміщеннях розташованих на території Горлівського МУ ГУМВС України в Донецькій області, за адресою: Донецька область, м. Горлівка, вул. Петровського, 2, та які, за її прямими вказівками, піддавались фізичному та психологічному насильству.

4. У ході досудового розслідування встановлено, що 08.05.2014 Книш Володимир Васильович, 26.01.1992 р.н., Климантович Денис Олександрович, 17.10.1977 р.н., Дьомінов Андрій Леонідович, 25.10.1979 р.н., Дідич Василь Петрович, 04.01.1992 р.н., Семеняк Віталій Васильович, 27.08.1968 р.н., а також інші невстановлені в ході досудового розслідування потерпілі перебували на території Донецької області, де займалися розповсюдженням газети «Сторінка Здоров'я», яка рекламувала продукцію біологічно активних добавок по всій території України, зокрема і на території Донецької області.

У цей же день, 08.05.2014 у вечірній час доби (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено) Книш В.В., Климантович Д.О., Дьомінов А.Л., Дідич В.П., Семеняк В.В., а також інші невстановлені в ході досудового розслідування потерпілі, перебуваючи у місті Макіївка Донецької області (точну адресу в ході досудового розслідування не встановлено), були затримані невстановленими озброєними вогнепальною зброєю учасниками терористичної організації «ДНР», та в подальшому того ж дня, 08.05.2014 у нічний час доби (більш точний час в ході досудового розслідування не

встановлено), за вказівкою Шутенко А.В. були доставлені до приміщення Горлівського МУ ГУМВС України в Донецькій області, що за адресою: Донецька область, м. Горлівка, вул. Петровського, 2.

Надалі Шутенко А.В., виконуючи взяті на себе зобов'язання, як учасника терористичної організації «ДНР», з метою сприяння їх діяльності, в частині незаконного утримання цивільного населення та його катування з метою отримання від них необхідних свідчень, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з невідомими в ході досудового розслідування учасниками терористичної організації «ДНР», усвідомлюючи, що між Російською Федерацією та Україною триває міжнародний збройний конфлікт, розуміючи, що Книш В.В., Климантович Д.О., Дьомінов А.Л., Дідич В.П., Семеняк В.В., а також інші невідомі в ході досудового розслідування потерпілі, на момент подій у складі Збройних Сил України чи інших військових формувань України не перебували, під час затримання жодної зброї при собі не мали, участі у стриманні збройної агресії та бойових діях не брали, тобто були цивільними особами та перебували під захистом міжнародного гуманітарного права, реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на застосування до потерпілих фізичного та психологічного насильств, в порушення вимог ст. ст. 27, 32 Конвенції та п. п. (2.а), (е) ч. 2 ст. 75 ДП І, віддала наказ невідомим в ході досудового розслідування учасникам терористичної організації «ДНР» помістити Книша В.В., Климантовича Д.О., Дьомінова А.Л., Дідича В.П. та Семеняка В.В., а також інших невідомі в ході досудового розслідування потерпілих до підвальних приміщень адміністративної будівлі Горлівського МУ ГУМВС України в Донецькій області, що за адресою: Донецька область, м. Горлівка, вул. Петровського, 2.

Після цього, невідомі в ході досудового розслідування особи з числа учасників терористичної організації «ДНР», які безпосередньо підпорядковувались Шутенко А.В., діючи на виконання її наказу, завели до підвального приміщення Дідича В.П., у якого були зв'язані за спиною руки пластиковими монтажними стяжками та надітий на голову поліетиленовий пакет, роздягнули до нижньої білизни, поставили його на коліна та продовжували утримувати у такому положенні, з метою здійснення психологічного тиску, щоб зумовити деморалізацію затриманих, їх залякування та придушення можливого опору. При цьому Шутенко А.В., реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на застосування фізичного та психологічного насильств до Дідича В.П., з метою отримати від потерпілого зізнання приналежності до організації «Правий сектор», нанесла йому не менше трьох ударів невідомим гострим предметом в область лівого стегна, повертаючи його в різні сторони, таким чином заподіявши Дідичу В.П. сильний фізичний біль та психологічні (моральні) страждання.

Продовжуючи свій злочинний умисел, Шутенко А.В. віддала наказ двом невідомим учасникам терористичної організації «ДНР» відвести Дідича В.П. до приміщення кімнати, яка розташована на четвертому поверсі Горлівського МУ ГУМВС України в Донецькій області, де знаходився у цей час

інший невстановлений учасник терористичної організації «ДНР», для продовження проведення так званого «допиту» із застосуванням психологічного та фізичного насильств.

Після цього, невстановлений учасник терористичної організації «ДНР», на виконання наказу Шутенко А.В., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, з метою отримання від потерпілого необхідних свідчень, почав наносити численні удари кулаками та ногами по різним частинам тіла Дідича В.П., чим заподіяв останньому сильний фізичний біль та психологічні (моральні) страждання.

Більше того, з метою залякування Дідича В.П., пригнічення його волі, вчинення насильства над психологічним станом потерпілого, невстановлений в ході досудового розслідування учасник терористичної організації «ДНР» взяв в руки ніж та підніс до горла потерпілого, висловлюючи погрози вбивством, які Дідич В.П. сприймав як реальну загрозу своєму життю та здоров'ю.

Крім цього, 08.05.2014 у нічний час доби та 09.05.2024 на протязі дня (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено), невстановлені в ході досудового розслідування особи з числа учасників терористичної організації «ДНР», які безпосередньо підпорядковувались Шутенко А.В., діючи на виконання її наказу, перебуваючи у приміщенні Горлівського МУ ГУМВС України в Донецькій області, розташованого за адресою: Донецька область, м. Горлівка, вул. Петровського, 2, завели до підвального приміщення Книша В.В., Климантовича Д.О., Дьомінова А.Л., Семеняка В.В., а також інших невстановлених в ході досудового розслідування потерпілих, у яких були зв'язані руки клейкою стрічкою та надягнуті на голови поліетиленові пакети, ножом зрізали одяг до нижньої білизни та повалили їх на підлогу, з метою здійснення психологічного тиску, щоб зумовити деморалізацію затриманих, їх залякування та придушення можливого опору.

У подальшому, реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на застосування фізичного та психологічного насильств до потерпілих, з метою отримати від потерпілих зізнання про приналежність до організації «Правий сектор», невстановлені в ході досудового розслідування особи з числа учасників терористичної організації «ДНР», діючи за вказівкою Шутенко А.В., почали наносити численні удари кулаками, ногами, кийками, прикладами від автоматичної зброї по різним частинам тіла (голові, обличчю, руках, ногах, тулубу) Дьомінова А.Л., Книша В.В., Климантовича Д.О., Семеняка В.В., а також інших невстановлених в ході досудового розслідування потерпілих, в результаті чого Климантович Д.О. та Книш В.В. періодично втрачали свідомість, таким чином завдавши потерпілим сильний фізичний біль та психологічні (моральні) страждання.

Після цього Дьомінова А.Л. та Климантовича Д.О. невстановлені учасники терористичної організації «ДНР» вивели з вищезазначеного підвального приміщення Горлівського МУ ГУМВС України в Донецькій області у внутрішнє подвір'я, де був намет, спеціально облаштований для допитів затриманих. На той час там уже перебувала Шутенко А.В. разом з іншими невстановленими в ході

досудового розслідування особами з числа учасників терористичної організації «ДНР».

Потерпілих Дьомінова А.Л. та Климантовича Д.О. посадили на стільці та зняли пакети з голови, однак руки залишались бути зв'язаними. Виконуючи взяті на себе зобов'язання як учасника терористичної організації «ДНР», з метою сприяння їх діяльності, в частині незаконного утримання цивільного населення та його катування з метою отримання від них необхідних свідчень, Шутенко А.В. почала задавала потерпілим питання про їх приналежність до організації «Правий сектор», а одночасно з цим, на виконання наказу Шутенко А.В., невстановлені в ході досудового розслідування особи, з числа учасників терористичної організації «ДНР», застосовували фізичне та психологічне насильства до потерпілих, а саме: наносили численні удари руками та ногами по різним частинам тіла потерпілих, оскільки ті не підтверджували таку приналежність, таким чином завдавши потерпілим сильний фізичний біль та психологічні (моральні) страждання.

Більш того, 09.05.2014 (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено) невстановлені в ході досудового розслідування особи з числа учасників терористичної організації «ДНР», перемістили Семеняка В.В. з підвального приміщення в окрему кімнату Горлівського МУ ГУМВС України в Донецькій області для продовження так званого «допиту», в якій на той час уже знаходилась Шутенко А.В. разом з іншими невстановленими в ході досудового розслідування учасниками терористичної організації «ДНР», при цьому у Семеняка В.В. на голові була надягнута шапка, перемотана клейкою стрічкою та були зв'язані руки. Продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, спрямованого на застосування фізичного та психологічного насильств до Семеняка В.В., Шутенко А.В. нанесла потерпілому один удар кулаком в обличчя, а невстановлений в ході досудового розслідування учасник терористичної організації «ДНР», діючи на виконання наказу Шутенко А.В., взяв у руки вогнепальну зброю – пістолет невстановленої марки та моделі, перевів його у бойове положення, шляхом перемикування затворної рами, підставив дуло пістолета до голови потерпілого та наказав «молитись», після чого здійснив постріл біля голови Семеняка В.В., імітуючи таким чином розстріл потерпілого, чим завдано потерпілому сильний фізичний біль та психологічні (моральні) страждання.

Таким чином, Шутенко А.В. обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб.

Окрім цього, в період часу з 09.05.2014 по 16.05.2014 (більш точні дата та час в ході досудового розслідування не встановлені), у Шутенко А.В. та інших невстановлених в ході досудового розслідування учасників терористичної організації «ДНР», які діяли за попередньою змовою групою осіб, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на подальше утримання Книша В.В., Климантовича Д.О., Дьомінова А.Л., Дідича В.П., Семеняка В.В. та інших невстановлених в ході досудового розслідування

потерпілих, у якості заручників, з метою отримання грошових коштів за їх звільнення.

З метою подальшої реалізації свого злочинного умислу, невстановлені в ході досудового розслідування особи, які безпосередньо підпорядковувались Шутенко А.В., діючи на виконання наказу останньої, почали вимагати за звільнення Книша В.В., Климантовича Д.О., Дьомінова А.Л., Дідича В.П., Семеняка В.В., а також інших невстановлених в ході досудового розслідування потерпілих, грошові кошти в загальній сумі 15 000 доларів США. Вказані вимоги висувались до керівництва компанії, в якій працювали потерпілі.

Після отримання грошових коштів, 16.05.2014 Шутенко А.В. розпорядилась звільнити Книша В.В., Климантовича Д.О., Дьомінова А.Л., Дідича В.П. та Семеняка В.В. та інших невстановлених під час досудового розслідування потерпілих, повернувши їм частину їх особистих речей та документів, які були вилучені під час їх затримання 08.05.2014, після чого потерпілі покинули приміщення Горлівського МУ ГУМВС України в Донецькій області, за адресою: Донецька область, м. Горлівка, вул. Петровського, 2.

Таким чином, Шутенко А.В., обґрунтовано підозрюється в інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб.

За викладених обставин Шутенко А.В. підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб та інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

**Старший слідчий в ОВС
1-го відділу управління
організації розслідування злочинів
учинених в умовах збройного конфлікту
ГСУ Національної поліції України
підполковник поліції**

Алла ДЕРКАЧ

ПОГОДЖЕНО
**Прокурор третього відділу
управління процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту,
Офісу Генерального прокурора**

Дмитро МАРЦИН

13 . 09.2024

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрювана Шутенко А.В. має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;
- 18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом. Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний: _____

«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2024 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____

«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2024 року

Захисник підозрюваного: _____

Повідомлення про підозру вручив процесуальні права та обов'язки вручив, права підозрюваного згідно ст. ст. 42 КПК України повідомив.

**Старший слідчий в ОВС
1-го відділу управління
організації розслідування злочинів
учинених в умовах збройного конфлікту
ГСУ Національної поліції України
підполковник поліції**

Алла ДЕРКАЧ